

Şehit Md. Hridoy

Doğum tarihi:	1 Mayıs, 2004
Şehadet tarihi:	5 Ağustos, 2024
Bölge:	Dhaka
İlçe:	টাঙ্গাইল

Kısa Biyografi

Meslek: Öğrenci

Şehadet Yeri: Sharif Genel Hastanesi giriş kapısı yakınları

Hayat, Direniş, Şehadet ve Kaybetmenin Acısı

Şehitlik Olayı ve Detayları

Şehidin Biyografisi

Toplumsal eşitsizliğe karşı duran bir genç olan Md. Hridoy. Onu tanımıyoruz, ama ölümü vicdanımızı sorgulattıyor. Bir hayal, bir aile, bir hayat, sadece bir protestoya katıldığı için kayboldu. Bu hikaye Hridoy'un, bu hikaye direnişin, bu hikaye devletin acımasız gerçekliğinin. 2024 Temmuz-Ağustos ayları. Ülke genelinde eşitsizliğe karşı öğrenci-halk hareketi doruğa ulaşırken, bir genç hayatını ortaya koyarak sokaklara çıktı. Adı Md. Hridoy'du. Hayali büyüüp anne babasının ihtiyaçlarını gidermekti ama bu hayal, katil Hasan'ın desteklediği polisin ateşiyle 5 Ağustos'ta Gazipur'daki Konabari'de paramparça oldu. O sadece ölmedi, aynı zamanda kaybedildi. Annesi hâlâ o anı gözleriyle bekliyor: "Sadece bir kere oğlumu göreyim, bu dileğim."

Şehit Tanıtımı

Md. Hridoy, bugün sadece anılarda, gözyaşlarında ve direnişte anılan bir isim. Gopalpur ilçesi Almonar köyündeki mütevazı bir köyde, yoksul bir van sürücüsü Lal Mia ve ev hanımı Rehena Begum'un çocuğu olarak 1 Mayıs 2004'te doğdu. Doğduğunda kimse bu çocuğun, ülkenin karanlık bir döneminde kaniyle bir ışık yakacağını tahmin etmiyordu. Babası Lal Mia hayatının çoğunu ailesine ekmek götürmek için van sürerek geçirdi. Yaşın ve hayatın yorgunluğu onu neredeyse iş göremez hale getirmişti. Annesi Rehena Begum sıradan bir ev hanımıydı ama Hridoy'un gözünde cesur bir savaşçı, zor koşullar altında oğlunu iyi bir insan yapmak için hayaller kuran bir kadındı. Hridoy SSC'yi bitirip Humanistik bölümünde Hemnagar Derece Koleji'ne kayıt oldu. Hayali eğitimini tamamlayıp haksızlıklara karşı sesini duyurmaktı, anne babasının omzuna el koyup destek olmaktı. Ama hayaller tek başına hayatı sürdürmek için yetmiyordu. Yoksulluk ve gerçeklerin sert baskısı onu Gazipur'a götürdü. Amcasının yardımıyla bir oto rikşa alıp gündüzleri rikşa sürüp para kazandı, geceleri yorgun bedenle kitapların sayfalarını karıştırdı. Ailede iki kız kardeşi evliydi ve ayrı evlerdeydi. Bu tek oğul anne babasının tüm umutlarının ışığıydı. Rehena Begum oğlunu korumak için gözünü dört açıyordu, bu kötü günlerde kaybolmasın diye. "Hridoy sadece oğlum değil, benim cesaretim," diyordu. O cesaret kan içinde şimdi, ve Hridoy'un varlığı sadece ağlayışta ve kanlı lungide bulunuyor.

Aile Ekonomik Durumu

"Yoksulluk evimizi sarmıştı. Oğlum sadece ailemizi ayakta tutmak için Gazipur'a gitmişti," diyor şehit Hridoy'un annesi Rehena Begum, gözleri yaşlı ve titrek sesiyle. Tek oğlunu kaybetmenin acısıyla sarılmış bu annenin sözleri binlerce çaresiz annenin kalbini parçalayan bir inilti gibi. Hridoy yoksulluk içinde doğdu, zorluklar gölgesinde büyüdü. Aileleri bir baba emeği ve bir annenin fedakârlığıyla ayakta duruyordu. Babası Lal Mia van sürerek ailesini geçindiriyordu ama zamanla bedeni dayanmaz hale geldi. Annesi Rehena Begum ev hanımıydı, elinden geldiğince evin idaresini sağlıyordu ama gelir yoktu. Aile evinde sadece 4-5

katta bir toprak parçası vardı. Tarla yok, iş yok, devlet yardımı yok. Evleri yıkık dökük, duvardaki takvim yaprağı gibi her gün sadece yoksulluk hesabı değişiyordu. İşte o evde büyüdü Hridoy. SSC'yi bitirip Hemnagar Derece Koleji'nin İnsan Bilimleri bölümüne kaydoldu. Ama hem eğitimini hem de evin masraflarını karşılamak imkânsızdı. Bu yüzden Gazipur'a gitti. Orada oto rikşa sürerek geçimini sağladı. Sabah kalkıp rikşaya biner, gece eve dönüp kitapların sayfalarını karıştırırdı. O kadar çok hayali vardı! Kendisini yetiştirmek istemiyordu, anne babasına güzel bir ev vermek, onların yüzünü güldürmek, yoksulluk lanetinden kurtarmak istiyordu. Annesi şöyle diyordu: "O derdi ki anne, sadece ders çalışmayacağım. Seni ve babanı artık üzdürmeyeceğim. Bir gün gelecek, biri bu evi cesur bir oğlun evi diyecek." Ama o cesur oğlun hayatı polis kurşunuyla durdu. Onun acısı, hayalleri ve mücadelesi tek bir anda sona erdi. Bugün o evde ateş yanmıyor. Annesi Rehena Begum bir elinde oğlunun gömleğini tutarken ağlıyor, diğer eliyle gözlerini silip gökyüzüne bakıyor: "Hridoy'un kanıyla belki biri kazandı ama ben dünyamı kaybettim."

Hareket Katılımı

5 Ağustos 2024, Bangladeş'in kanlı ve isyan dolu bir günüydü. O gün tüm ülkede öğrenci-halk zafer umuduyla sokaklara döküldü. Fahiş fiyat artışları, kötü yönetim ve yolsuzluklara karşı ayaklandı. Hareket dalgası Gazipur'a da yayıldı. Konabari Yolunda binlerce insanla birlikte Hridoy da cesur, kararlı ve sakin bir şekilde yer aldı. Elinde sopa ya da silah yoktu, siyasi kimliği ya da parti rozeti yoktu. Elinde sadece bir parça hayal, gözlerinde direniş ışığı vardı. Bir tarafta polis zırhı, göz yaşartıcı gaz, tüfek; diğer tarafta bir gencin boş göğsü vardı, içinde yılların birikmiş öfkesi ve umudu. O gün yalnız değildi. Yanında yoldaşı ve yengesi İbrahim Hossain vardı. O korkunç anıları hatırlarken İbrahim hala titriyor. Gözyaşlarını tutarak şöyle diyor: "Ben ve Hridoy birlikteydik. Ateş başlayınca kaçmaya başladık. Ben yan taraftaki bir eve girip saklandım. O hala arkadaydı. Bir anda polislerin onu yakaladığını, sürükleyerek götürdüğünü gördüm... Sadece izledim. Korkudan bir şey diyemedim, müdahale edemedim. O gözle gördüğüm sahne hala gece rüyalarımda gölge gibi geliyor."

Gazipur yolunda o günkü kurşun sesi sadece bir protestoyu değil bir geleceği de durdurdu. Hridoy, ailesini kurtarmak için şehre gelmişti, o kendisi şehitler arasına katıldı. Onu siyasi bir aktivist olarak kimse tanıımıyordu ama o gün halkın sesi, silahsız bir direnişin simgesi oldu.

Şehadet Olayı

5 Ağustos 2024, saat 17:30. Gazipur Konabari karakolunun önünde, Sharif General Hastanesi kapısının yanında aniden silah sesleri duyuldu. Her yer korkuyla titriyor, sokaklarda insanlar hayat kurtarmak için kaçıyor. Bazıları eve sığınıyor, bazıları dükkan kapılarını kapatıyordu. O sırada bir bina köşesinde eğilmiş genç Hridoy saklanıyordu. Kaçmak istemedi, bağırmadı, sadece yaşamak için yalvarıyordu. Ama polis onu duymadı.

Görgü tanığı Robin Mia titrek sesiyle anlatıyor: "Hridoy binanın yanında saklanıyordu. Polis onu buldu. İki eliyle yalvarıyordu. Ama onları umursamadılar. Aksine dövdüler, tekmelediler ve sertçe yere attılar. Sonra 10-12 polis onu çevreledi, bir polis karşısına gelip ateş etti. O an genç titredi ve yere yığıldı." Bu olayın videosu kısa sürede Facebook'ta viral oldu. Videoda genç titreyerek bir şey söylemek istiyor, ama etrafındaki polisler acımasızca vuruyor. Bir polis aniden ateş ediyor. Genç beden titriyor, sonra yere düşüyor. Sonra birkaç kişi cesedi sürükleyip götürüyor.

Hiçbir ambulans, kurtarma yok, sadece gizlenme telaşı.

Ailesi videoyu izleyip Hridoy'un kimliğini doğruladı çünkü olay yerinde onun kanlı lungisi bulunuyordu.

Ama o günden beri Hridoy'un bedeni bulunamadı. O, devletin vahşi karanlık cehenneminde kayboldu.

Almonar Birliği eski üyesi Abdul Hamid diyor ki, "Konabari'de dükkânım var. Yürüyüşten önce Hridoy benim dükkanımın önündeydi. Kız kardeşinin damadı da yanındaydı. Kız kardeşinin damadı uzaktan polislerin Hridoy'a nasıl ateş ettiğini gördü ama korkudan kimse gitmeye cesaret edemedi."

Bir Annenin Ağlayışı

Gece geç olmasına rağmen Hridoy'un annesinin gözlerine uyku girmiyor. Sürekli ağlayarak diyor ki: "Oğlumu geri verin. Bir kez bile onu görmek istiyorum." Yüreğinde biriken o ağrı hiçbir kelimeyle anlatılamaz. Babası Lal Mia yaşın ağırlığıyla çökmüş, konuşmıyor. Sadece pencere kenarında oturuyor, sessizce. Gözlerinde sessiz yaşlar, göğsünde görünmez bir hırıltı. Hridoy'un hayal ettiği, ailesini yoksulluktan kurtarmak olan o hayal şimdi kanıyla yazılı. Ama o kanın nereye gittiğinin hesabı kimde yok.

Ekonomik Talepler

- Barınma: Arazide sağlam bir ev yapımı için devlet desteği sağlanması
- Aylık Maaş: Aileye en az 10.000 Taka sürekli aylık şehit maaşı bağlanması
- Kardeşlerin Eğitimi: Hridoy'un iki kız kardeşinin çocukları için eğitim desteği ve burs imkanı
- Babaya Sağlık ve Geçim: Hasta baba Lal Mia'nın tedavisi ve geçimi için mali destek
- Anne İçin Kırsal İstihdam: Anne Rehena Begum'a küçük işletme veya dikiş makinesi desteği
- Cesedin Kurtarılması ve Hukuki Destek: Hridoy'un cesedinin bulunması için devlet müdahalesi ve aileye hukuki destek
- Güvenlik ve Psikolojik Destek: Şehit aile üyelerine güvenlik ve psikolojik destek sağlanması

Md. Hridoy'un Kısaca Profili

Tam adı: Md. Hridoy

Doğum Tarihi: 01/05/2004

Doğum Yeri: Gopalpur, Tangail

Meslek: Öğrenci (Ailenin geçimine destek için oto rikşa sürüyordu)

Kurum: Hemnagar Derece Koleji, 1. yıl, İnsan Bilimleri Bölümü

Sürekli ve Güncel Adres: Köy: Almonar, Birlik: Almonar, Karakol: Gopalpur, İlçe: Tangail

Baba Adı: Lal Mia, Meslek: Van sürücüsü, Yaş: 65

Anne Adı: Rehena Begum, Meslek: Ev hanımı, Yaş: 60

Aile Üyeleri: Baba, Anne, 2 kız kardeş (evli)

Olay Yeri: Kasimpur Yolu, Sharif General Hastanesi kapısı önü, Konabari Karakolu, Gazipur

Saldırgan: Polis

Yaralanma Tarihi: 05/08/24, Saat: 17:30

Şehit Olma Tarihi: 05/08/24, Saat: 17:35

Mezar Durumu: Ceset halen bulunamadı

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah'ın kendilerine verdiği nimetlerle sevinirler. (Âl-i İmrân 3:170)

Hadis-i Şerif

Kim Allah'tan samimiyetle şehitlik dilerse Allah ona şehitlerin makamını nasip eder. (Sahih Muslim 1888)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

